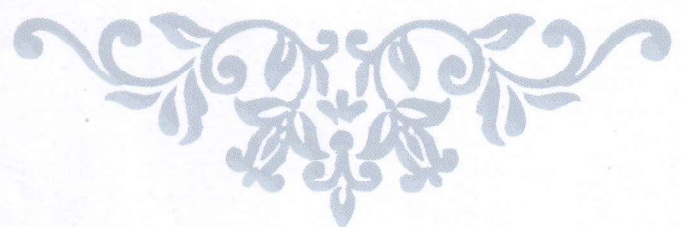


*SUMENS ILLUD AVE
GABRIELIS ORE
FUNDA NOS IN PACE
MUTANS HEVAE NOMEN*





De monnik

Hij is vol van God.
Geen andere volheid
vult zijn leven.

De leegte die er was
toen alles wegviel,
werd de volheid van God.

Het tijdelijke
heeft pas
vol zin

als het overgaat
in de volheid
van het eeuwige.



De ene werkelijkheid

Leven in de tijd en
leven in de eeuwigheid
is zijn in de ene
werkelijkheid van God.
Tijd en eeuwigheid zijn niet
verschillende bestaansvormen
van God maar van de mens.
God is een altijd overal.

De bestaanswijze van de mens
is verschillend, anders
in de aardse werkelijkheid dan
in de hemelse werkelijkheid.
Zijn inzicht en weten,
zijn bewustzijns-ervaring
van alwat bestaat,
ook van God is anders.



In beide levenswerkelijkheden is God evenveel aanwezig en even duidelijk zichtbaar - het is de mens die in de aardse werkelijkheid niet of nauwelijks God ziet, herkent, weet in alwat is, slechts vaag zijn bestaan voelt.

Dat hoeft ook niet en dat kan haast niet anders. Zo mogen de dingen, zo kan heel de schepping in en uit zichzelf zijn zonder afspiegeling of slechts verwijzing te zijn van een onzichtbare God.



Zo kan de aardse conditie
'alles' zijn, genoeg om
van en voor te leven.
Toch dringen daardoorheen
vermoedens en verlangens,
voortkomend uit de van
eeuwigheid en bovenaards-
heid vervulde werkelijkheid.

Dan ontstaat een dieper
weten, een groter ervaren
en innerlijk verlangen
dat geloof en hoop wordt.
En deze bewustzijns-ervaring
vonkt aan vanuit 'liefde'.
En zo ontstaat het
natuurlijk Godsgeloof.



Dat is -wat Paulus noemt-
het zien als in een spiegel,
wazig en onduidelijk, indirect
terwijl God zich direct
laat zien maar de mens
het gezichtsvermogen
nog niet heeft God te zien
van aangezicht tot aangezicht.

Het in en bij God zijn
is hetzelfde op aarde
als in de hemel.
God is geheel, helemaal,
niet weinig hier en veel daar
maar de Al-Aanwezige in liefde
zich vereenzelvigend met
alle leven en alle zijn.



Zo zijn alle gestorvenen
verrezenen in God
en in God ons-aanwezig.
Even verbonden met alles,
met geliefden op aarde als God,
even helder en oplichtend
in tekenen, in gebeurtenissen
als God in verborgenheid,.

Dan kunnen wij onze ouders
groeten, aanzien, aanraken
door het waas van de tijd.
We kunnen hen nabij zijn
zoals zij ons nabij zijn.
Dit kan een eenheid van
liefde zijn zonder grenzen
want in God vereeuwigd.



Ja God U

doet alles wat kan
binnen het raamwerk
van uw schepping die
nog in volle gang is

alwat mogelijk is om
de schepping van hemel
en aarde te laten uit-
groeien naar uw wezen

om de mens, beeld van U
hetzelfde liefde-wezen
te laten worden als U bent
vol van uw goedheid

U gaat zelf mee en U
ondergaat de groei door
vreugde en verdriet heen
als uw eeuwige weg

mogen wij met U meegaan
vervuld van liefde voor U
om nu reeds nieuwe aarde
en nieuwe hemel te zijn



Aangezicht.. zie mij aan

God, U bent zichtbaar verborgen,
U breekt voortdurend en overal
door de sluiers van niet-weten heen
en draagt de namen van alwat is.

Ik vraag U niet 'laat U zien'
want U láát U zien en bijna alles
is van U onmiddellijk herkenbaar -
en wij mensen zijn uw aangezicht.

In alwat is, wordt en zich beweegt,
in ervaringen en belevissen,
in waarden en de dagelijkse nieuwheid
die onophoudelijk is en niet veroudert,

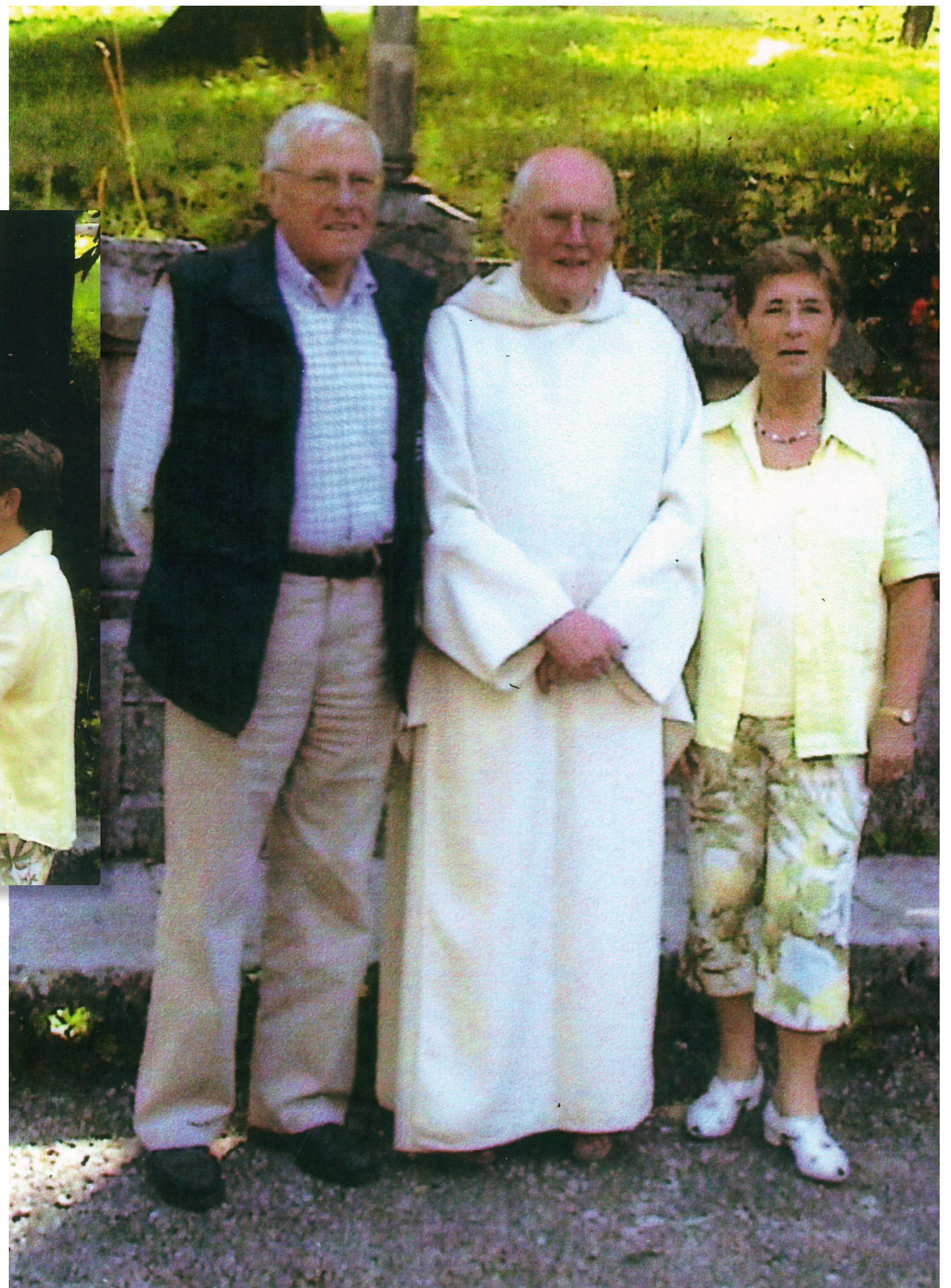
in alles omgeeft U mij en vervult U
mij van geboorte tot wedergeboorte
met uw raakbaar aanwezig zijn:
de liefde in en om mij bent U.

God, U bent onzichtbaar verborgen,
U staat niet plotseling voor mij
in heel de goddelijkheid van uw wezen,
ik ken uw naam noch uw gezicht.

Ik dank U dat U zich niet laat zien.
Dat zou mijn lichaam niet verdragen,
mijn ziel zou uit mijn lichaam wijken-
het bestaan op deze aarde was voorbij.

U laat mij de illusie dat de aarde
de hemel is, dat ik alleen maar
mens van aarde hoeft te zijn, want
dat ik van aarde ben is uw wil.

Dat U zich niet laat zien en horen
is het allergrootst bewijs van uw liefde.
Ik heb U lief om uw zwijgende stilte.
Ik weet het: straks spreken we elkaar.



Samenzang

Een kluizenaar
ergens alleen wonend
mist het wel
met anderen mee
te kunnen zingen

door anderen toe
gezongen te worden:
dat samen optrekken
in die eeuwige processie
van zingende trekkers.

Kartuizer-kluizenaars
mogen zich gezegend voelen
monniken te zijn
in gemeenschap
en toch kluizenaars.

Samenzang geeft samenhang,
kracht en vreugde
om te doen wat anders
niet gebeurt: de zang
van het heilig Officie.

Het veelstemmig en soms
meerstemmig zingen van
een gemeenschap zingt
God lof toe namens
heel de mensheid.

Samenhang

De vraag is wel:
wat zing je samen.
Latijn, Nederlands,
wereldvreemde taal,
ongelovige taal?

Wat is de inhoud van
wat gezongen wordt?
Alleen het ware woord
blijft klinken en is
voor herhaling vatbaar.

De psalmen blijken
door de eeuwen heen
de volheid te zijn
van de levenstaal,
het Woord van God.

In het psalterium
zingt God zich uit
naar de mensen en
zingen de mensen
zich uit naar God.

Monniken beluisteren
het timbre van de stem
van God het diepst
in de mystieke taal
van het Gregoriaans.





U mijn Vreugde

Nu ik mag wonen
in het huis van de Heer,
in een stille Kartuize
waar alles rust ademt

mis ik de drukte,
de jacht van het leven en
het oorverdovend lawaai
van stemmen niet meer.

Ik mis ook de geneugten
van het leven niet meer
sinds ik de geneugten van
het geestelijk leven geniet.

Samenkomen met verwante
gelijkgezinde geesten
die minzaam elkaar zoeken
is mijn thuis geworden.

Met elkaar te zingen
voor onze ene zelfde
Geliefde, die in ons midden
zijn woning heeft

is mijn vreugde, want
zo ben ik dag en nacht
bij God in huis, samen
met mijn huisgenoten.

Ik leef van muziek en zang.
Dat is de spijs voor mijn ziel,
waardoor ik kan leven en werken
en me gezond kan voelen.

Samen zingen is het teamwerk
van geestverwante zielen
die zo elkaar liefde betonen
en de liefde met elkaar beleven.

En dan, teruggekeerd in eigen
eenzaamheid en stilte, blijven
de melodieën in mij neuriën
als een echo die duurt.

Ik wil dit huis nooit verlaten.
Ik wil dat God hier kan
blijven wonen want al mijn tijd
heeft God hier met mij gewoond.

Het dagelijkse wonder is,
dat ik vanuit ervaren eenzaamheid
weer verlang naar gezamenlijkheid:
dat gemeenschap gemeenschap is.

En even verwonderlijk is het,
dat ik vanuit gezamenlijkheid
weer verlang naar eenzaamheid
om bij God alleen thuis te zijn.

Op elkaar lijken



De goddelijke liefde
-de liefde van God-
kent dezelfde eigenschappen
als de menselijke liefde heeft.

Dat weten wij omdat
de menselijke liefde
is afgeleid van de goddelijke liefde
die daarin wordt geopenbaard.

Van God kunnen we leren
wat de betekenis en de
werkelijkheid is van
liefde tot de dood:

in Jezus openbaarde God zich
in leven sterven en verrijzen.
Van de mens als beeld van God
kunnen we leren hoe God is.

Gedachtenis

In het beduimelde diurnale van een Kartuizermonnik zitten de gedachtenisprentjes van zijn overleden familie. En iedere dag kust hij de beeltenis van zijn ouders.

Hoezeer gelooft hij, die zo vast gelooft in zijn eigen verrijzenis na deze tijd, dat zij reeds zijn opgestaan en voortleven in de voltooiing die God iedere mens bereidt.

Hoe meer hij gelooft in eigen voortbestaan, hoe meer ook in het voortbestaan van hen allen. Hoe meer hij gelooft in hun voortbestaan, hoe meer hij gelooft in eigen voortbestaan.



- 202 Gabriel van Dijck
- Hij was er steeds, zoals de engel waarnaar hij is genoemd. Op wezenlijke momenten verscheen hij. Daarna trok hij zich weer terug naar 'vanwaar en waarvoor' hij gekomen was: zijn stille leven met God alleen.
- 203 Jaren lang was hij de grote archivaris van de Grande Chartreuse in Frankrijk. Wie zal beter dan hij de geschiedenis van de Orde kennen? Wie weet meer van wel en wee?
- 204 Er was één boekenplank in de bibliotheek die steeds zijn aandacht trok. Daar stond alles wat -Nederlands- talig- geschreven was over de Nederlandse gemeenschap van de Kartuziers - op weg terug naar huis.
- Calci was voor hem lieve herinnering gebleven - zoet paradijs van zijn ziel.
- Juist de mooiste, volle jaren - toen de hoop nog leefde van de terugkeer naar Nederland - was hij daar.
- 205 Hij koesterde de gedachtenis aan Calci. In zijn verbeelding zou er een Calci-album kunnen ontstaan. Maar hoe?
- In Threes van Dijck en Jan Peijnenburg vond hij zijn medewerkers en uitvoerders. Zo stond hij aan de wieg van dit boek.
- 206 Veel foto-materiaal zond hij toe met bijbehorende toelichting. Maar verder liet hij het aan hen over daar inhoud en vorm aan te geven.
- 207 Heel de tijd van het ontstaan trok hij zich terug in zijn eenzaamheid. Dat betekende ook het afzien van communicatie over de ontstaans-geschiedenis.
- Zo zwijgt een Kartuizer. Zo is een Kartuizer een Kartuizer.
- 208 Gabriel kwam niet even op een scooter naar Holland.. Evenals de Generale Prior -die hiervan uiteraard op de hoogte was, Marcellinus Teeuwes- beperkte hij zijn correspondentie hierover.
- Hij wist evenmin als Threes en Jan zelf wat het uiteindelijk zou worden. Toch is het er nu.
- 209 Gabriel is een familieman, een familiemonnik. Hoe deelden zijn ouders de keuze van hun zoon!
- 211 /385 Hoe open een Kartuizer ook is m.n. naar zijn familie, er zal altijd iets van een mysterie zijn. Ook in de Grande Chartreuse in Frankrijk, waar Gabriel sinds 2005 verblijft.
- 213/214 Maar met een grotere groep kun je het samen ook nog eens over het weer hebben, lachen over vroeger en wat grappige dingen vertellen. Dat is goed! En zijn familie genoot, ook in de Certosa di Firenze met z'n allen in de tuinmeubelen op het gazon. Dat was in de overgangsfase van de Certosa naar de Cisterciënsers. In verband daarmee was Gabriel daar naar toe gezonden.
- 216 Een zinnig met een broer en schoonzus is ook een zegen. Altijd kun je zo naar huis, ook nadat je ouders hun verre levensreis hebben voortgezet. Naar Wim en Ans.
- 217 Maar een broer is een broer. Hij is deel van jezelf, waarin hetzelfde bloed stroomt van liefde en lust waaruit je ouders leefden.